la humanitat

Fundador: Lluís Companys

Red. i Administració, Pelai, 56, 2.on

Telèfons 16407 i 16408

Impremta: Carrer Sardenya, 202

Telèfon 55758

Any II — Barcelona, 22 de març de 1932 — Núm. 115

DEMOCRACIA

El primer Congrés Nacional del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya ha estat a casa nostra el primer assaig polític d'estructuració i actuació netament democràtica d'un partit.

Seguint les normes marcades pel Congrés de constitució del nostre Partit del que ara celebrem aquests dies l'anyada, Esquerra Republicana de Catalunya surt del seu primer Congrés Nacional constituïda de baix a dalt amb els seus organismes deliberants i executius que parteixen del voler i de l'actuació del militant.

Agrupats els militants en centres democràticament estructurats, regits per assemblees generals i consells directius sotmeses a la llei de majories i als principis bàsics del Partit, actuen dins la població o barriada on s'han constituït.

Els centres dels pobles d'una mateixa comarca nomenen els representants llurs a l'assemblea comarcal la qual elegeix del seu si els membres del comitè executiu comarcal que compleix i executa tots els acords que pels afers de la comarca i les relacions amb els organismes més superiors prengui ella mateixa.

Les comarcals nomenen llurs representants a la Federació i l'Assemblea d'aquesta els delegats al comitè executiu de la Federació, per a tots els afers generals o intercomarcals del seu territori jurisdiccional.

L'Assemblea de cada Federació nomena tres membres al comitè executiu del Partit i aquests junt amb els membres elegits directament pel Congrés anual ordinari de delegats directes de tots els centres adherits al Partit constitueixen l'organisme central i superior del partit, compost de 31 membres, el qual regeix l'actuació i la vida del partit d'acord amb els seus principis bàsics i els acords presos i directives assenyalades pels successius congressos anuals. Aquest organisme central nomena del seu si set membres que formen el Comitè Executiu Central d'Esquerra Republicana de Catalunya, el qual dirigeix i executa l'actuació i els acords de caràcter urgent i immediat per l'oportú, ràpid i eficaç funcionament de la força i el pes del nostre partit. Aquest organisme central ha d'ésser renovat anualment pel mateix procediment seguit en la seva primera elecció.

D'aquesta faisó queden establertes dintre del nostre partit dos corrents d'igual intensitat i paral·lela eficàcia possibles; l'una de baix a dalt, l'altra de dalt a baix, que estableixen l'equilibri inestable i dinàmic de l'actuació del partit més o menys intensa, forta i encertada de baix o de dalt sense predomini preestablert ni de l'una ni de l'altra.

Aquest mecanisme dels dos corrents reguladors de l'exercici de la nostra democràcia, dóna una elasticitat, una ductilitat, un dinamisme i una plenitud a la vida del nostre partit que el fa apte i capaç d'adaptar-se ràpidament sense refregs, ni blincaments a totes les circumstàncies, a tots els moments, a totes les situacions que han de superar, viure i resoldre els partits polítics vius i operants.

L'estructuració del nostre partit de baix a dalt respectant i fomentant l'autonomia plena d'actuació de tots els seus organismes dins el propi radi d'acció llur, dóna una unitat nacional a la seva actuació i a la seva influència que no ha tingut, ni té encara fins avui cap dels partits existents a Catalunya, àdhuc els més racialment catalans i els més avançats universalistes.

Aquesta unitat nacional d'actuació política és precisament altament convenient i necessària en els moments en què el nostre poble per l'expressió de la seva voluntat sobirana es prepara a exercir el seu propi govern després de dues centúries completes de govern alié sofertes més que per la força i la potencialitat dels nuclis forans dominadors per la inapetència, l'abúlia i l'abandó dels mateixos catalans a governar les pròpies coses llurs.

En aquest sentit és fortament alliçonador l'espectacle del nostre Primer Congrés Nacional. Els eterns envejosos, els pagats de si mateix, els convençuts de la llur superioritat individual, els defensors de les velles oligarquies polítiques catalanes, han engroixit els incidents i les falles hagudes en aquella popular assemblea la més important, la més nombrosa i la més viva que mai s'hagués celebrat a Catalunya. Falles i incidents naturals i necessaris en els primers moments de l'exercici de la democràcia i de l'estructuració política d'un partit, dins un poble que no exerceix el seu govern dues centúries fa. Falles i incidents pocs i democràticament superats en l'únic de la nostra actuació governamental; falles i incidents que ensenyen a l'individu, al militant, al poble l'art del govern que havia oblidat per manca d'exercici; falles i incidents que fan reviure els ressorts i els mitjans polítics atrofiats del nostre poble; falles i incidents que són lliçons que ens tornen la facultat política plena, necessària, condició prèvia per a la reintegració del govern del nostre poble per nosaltres mateixos.

Cap partit polític català dels que reivindiquen per a la nostra terra l'exercici de la seva sobirania, àdhuc els més radicals i extremistes havien provocat mai aquest concurs de l'individu i del poble a aquest desvetllament inicial, a aquest exercici elemental i previ del propi governament, que són l'estructuració democràtica del nostre partit i el funcionament nacional i democràtic dels nostres congressos.

Ara, per aquest voler de governar, per aquestes falles i incidents nascuts en l'inici de l'execució d'aquest voler renaixent és quan no solament tenim plena fe en les possibilitats polítiques del nostre poble, sinó que creiem que l'hora del nostre propi govern és arribada.

Esquerra Republicana de Catalunya haurà fet el miracle que sols podia fer un partit àmpliament democràtic, essencialment dinàmic i que confia únicament i exclusiva en les seves soles forces i actuació i té l'ànima amarada de les essències immortals del nostre poble.

J. RIERA PUNTI.

comentaris

El perill de fer frases

Acabem de llegir que el celebèrrim general Burguete, signant d'un manifest grandiloqüent poc temps abans de la caiguda del règim monàrquic, ha sollicitat l'ingrés al partit socialista. I aquest, tornant pels seus furs, una mica clivellats per la conducta poc edificant d'algun dels seus homes, ha rebutjat la seva admissió.

Segons els informadors, la principal motivació del refús radica en el fet que Burguete, essen capità general d'Astúries, en ocasió d'una vaga general a la conca minera, va declarar públicament que els vaguistes eren "alimañas" les quals estava disposat a destruir.

Naturalment això de què a un home el tractin d'"alimaña" és molt pitjor que no pas que li diguessin cul d'olla, un dels insults més humoristicament pejoratius que emprem entre nosaltres... Semblava que el temps podia haver esborrat el penjament i que els socialistes, que tenen tan poca memòria per l'actuació filo-dictatorial d'algun dels seus homes més illustres, no se'n recordarien i, per comptes de rebutjar el general, l'admetrien a mans besades, tota vegada que és com ells un defensor aferrissat de la unitat de la pàtria espanyola. A més, hauria estat un espectacle encoratjador per als marxistes de segon grau la incorporació — vocable ben militar — als seus rengles d'una figurassa com la d'aquest senyor, carregat de títols i de medalles. Un cop ingressat ell, és de creure que altres generals haurien seguit el seu exemple i així l'Estat Major del socialisme aigualit de la segona internacional, hauria adquirit insospitats prestigis. Per alguna cosa la social democràcia no va evitar la guerra europea...

Doncs, no senyor. No ha estat així. El sector estrictament obrerista ha tingut memòria aquesta vegada i ha retret, en el moment oportú, l'estigma que el general va voler enclestar damunt de tot socialista revolucionari. "Alimaña"... Que jo tracti així un senyor i després vulgui mancomunar-m'hi, vol dir que o bé no sabia el que em deia abans o bé no sé el que em faig ara...

Quan els camperols alemanys del primer terç del segle XVI varen revoltar-se contra la tirania feudal, en nom de l'Evangeli estricte, vindicat per la Reforma, Martí Luter va llançar-los l'anatema fulminant de "gossos rabiosos, que calia escorxar". Imagineu-vos que aquell moviment hagués triomfat i al cap d'uns quants anys, pocs, constituïts els ferotges camperols en àrbitres de la situació s'hagués presentat a ells Luter, amb una proposta de soci... Es molt probable que no tan sols no l'haguessin admès, sinó que fins i tot haguessin posat en pràctica damunt la seva pell les seves teories escorxadores.

Es molt perillós emprar frases efectistes que, en acabat esdevenen arma de dos talls. Parlar bé no costa una... pesseta.

SCARAMOUCHE.

—El diumenge, aniré al míting del Bosc

—De quin partit és?

—No ho sé. La qüestió és matar l'estona.

cada dia...

Butlletí del temps

Dèiem ahir que aquest "cada dia" surt només de tant en tant. I és que, a vegades, els dies són tan iguals, tan repetits que hom per a no fatigar el lector s'està de repetir les mateixes imatges, els mateixos clixés.

Així i tot direm que el d'avui ha estat un segon dia de primavera escenogràfic i espectacular.

Unes terenyines de núvol han empastifat el cel a les primeres hores de la tarda. Però no ha estat res. Una lleu amenaça tan sols. En el jons, un dia amable, bondadós, pressagiador d'altres que n'aniran venint plens d'encis i bonhomia...

Preparatius

Hom fa els preparatius per al primer aniversari de la República espanyola. Es parla de festes a tot arreu, de carrers illuminats i guarnits, de balls regionals, de concerts per bandes i orfeons, de la celebració d'un grapat d'actes polítics.

Els enemics de la República espanyola es veu que també volen col·laborar a les festes del 14 d'abril, sinó que el seu programa és molt diferent de l'altre. Ells el voldrien compondre de complots i conspiracions monàrquiques, d'alçaments, de pertorbacions, de tota aquesta mena d'espectacles a què semblen tan aficionats i que fa un any no podien veure, no podien sentir-ne parlar.

El senyor "d'ordre i seny" que abans pertanyia a les classes "pudientes y vivas" se'ns va tornant tot un avalotador.

El que pot una República!

A. C.

Una aviadora es atacada en ple vol, per les àligues

Londres, 22. — La senyoreta Griffith Lloyd, aviadora del Colorado, efectuava un vol per les montanyes Rocoses, i havia arribat a l'alçada de 5.000 metres, quan veié dues àligues, que es disposaven a atacar un remat de bens; ràpidament, va disposar-se a efectuar una ràpida baixada, per a fer fugir les aus de presa.

contant que les àligues s'espaknatarien a la vista del seu aparell.

Però les àligues, a la vista de l'aeroplà, en lloc d'espantar-se, varen tornar-se contra l'avió, i l'aviadora arribà gairebé a perdre el control de la direcció.

Veient l'aviadora el poc resultat de la seva intervenció, tornà a enlairar-se, fins que les àligues no pogueren aconseguir-la, llurant-se així d'un accident que hauria pogut tenir ben funestes conseqüències.

Les sorpreses del cel

Hom cataloga un astre nou de trinca

La nit del 12 al 13 del mes que som, va ésser per a vós, lector, o per a mi, una nit com les altres. En canvi, per a M. E. Delporte, astrònom belga de l'Observatori reial d'Uccle, fou una nit sensacional. Figureu-vos que molt a pla vora de l'Equador i de l'Ecliptica, a la constel·lació de la Verge — no tan verge com això, ja que tollera que mirades profanes li regirin els dintres — va constatar la presència d'un astre molt curiós. Penseu si en seria, de curiós, que s'aparta força de les característiques dels altres astres. Es una mena d'astre fenòmen que un Barnum intersideral no deixaria d'exhibir.

Mentre el moviment extraordinàriament bellugadís d'aquest astre singular l'aproxima a la família dels cometes, la seva aparença física i l'absència de cua fan creure que es tracta d'un cos planetari.

Un clixé impressionat amb l'estròg-raf Zeiss, que és el millor descobridor d'articles que ens queda, un cop mort l'Emili Junoy, deixà apreciar la celeritat extraordinària d'aquest inconegut ciutadà de l'espai, celeritat comparable a la dels bòlids o meteorolits.

Les nits del 10 al 16, hom ha continuat les observacions. La magnitud, que en aparèixer el visitant era 10a, havia disminuït fins a reduir-se a 13a, talment com sol passar amb alguns astres teatrals o parlamentaris.

Sembla que l'astre es dirigeix vertiginosament cap a l'encontre del Bover. Aquest no les deu tenir totes i ja deu preparar-se a deturar-lo amb un "plongeon".

Dels càlculs verificats es desprèn que el planeta o cometa dóna una volta orbital completa en 210 dies. Si calculem les equivalències de l'espai a recórrer, la volta al món en 80 dies, de Verne, o les de 4 o 5 dies del Graff Zeppelin, són d'una llastimosa insignificància.

El dilema, avui, és saber si l'astre en qüestió duu passaport de cometa o de planeta. La seva velocitat no és la que caracteritza aquests darrers. També, però, cal convenir que discrepa molt dels cometes conscients de la seva obligació. Aquests, comencen per ésser d'antuvi molt poc vistents. En acabar augmenten de tamany i de velocitat i acaba per esborrar-se, gradualment, a tota observació visual. Altrament, l'envoltori neblós que els acompanya, la típica cua, sol arribar sovint a dimensions extraordinàries. La nova coneixença de M. Delporta no porta cua, talment com un xinès modern, i tant com augmenta de velocitat, la seva brillantor s'apaga.

¿Es tracta d'un cometa que ha assolit el "perigeu" i se'n torna al "periheli"? ¿Es un planeta nou, excèntric com un milionari americà?

Tots els observadors del món enfoquen ara llurs aparells de "caça" envers el nou estadant de les altures. Es de creure que no trigaran gaire a veure com les autoritats astronòmiques el capturen al vol, l'interogen i extenen la seva fitxa estelomètrica, que tal vegada ens expliqui, satisfactòriament, les excentricitats d'aquest astre que vulnera les teories.

El diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, Sr. Selvas, ens fa interessants declaracions

«La situació de l'Esquerra a la Conca de Manresa, és millor que quan les eleccions del 28 Juny»

El diputats a Corts, senyor Selvas, accedint als nostres precs, ens ha fet l'honor de contestar a unes quantes preguntes que li férem. Per creure-les d'interès trametem les respostes del diputat per Manresa als nostres lectors.

—La situació social, encara que lleugerament, ha millorat. No s'ha aconseguit una pacificació total dels esperits, perquè hi han molts conflictes mal resolts, o resolts parcialment. Caldria una intensa labor social i de govern per arribar a una pau fonamentalment justa.

—...?

—Dels fets anomenats del Llobregat i Cardoner, ben poca cosa puc dir-vos. Quan la interpel·lació del senyor Grau, vaig intervenir-hi extensament al Parlament. La meva intervenció ha esta mal interpretada; s'ha volgut entendre com una agressió a la classe patronal i així, la gent interessada, ha pretès fer-ho entendre.

La meva intervenció — des d'un punt d'albir imparcial—volia ésser un índex de fets, plenament controlats, amb documents als dits i amb xifres exactes, perquè es rectifiqués la conducta d'una manera legal i harmònica i no, com ha vingut succeint fins ara, a pressió dels estats caòtics de por, que han sovintejat a la comarca. Jo no he afirmat que "tots" els fabricants incompleixen les bases de treball, sinó que n'hi havien que les vulneraven i això és rigorosament cert. Pot testimoniar-ho el governador civil, que cada dia se li presenta un conflicte l'origen del qual prové de l'incompliment de bases.

El diputat senyor Selvas

—...?

—Això explicava, no "justificava", que els elements extremistes trobessin el terreny abonat per un moviment netament revolucionari. Aquesta conseqüència la treu exactament el doctor Puig i Ball, primer tinent d'alcalde de Manresa, en unes declaracions fetes al "Heraldo de Madrid". Les mateixes conclusions de "Fuk", el corresponsal a Barcelona de "Luz", periòdic titulat de la República.

—...?

—Aquest catàleg de fets ha esborronat a la gent d'ordre. La posició lleial, clara i nobilíssima era la rectificació pública, el desmentiment del que no sigués cert. Així va obrar l'alcalde de Manresa. Jo vaig dir al Parlament que la Companyia Anònima Manresana d'Electricitat havia aconseguit de l'Ajuntament una declaració de què si els obrers acomiadats, eren readmesos, l'Ajuntament estudiés el mitjà de prorrogar el contracte d'il·luminació pública. Així, tenia jo, la informació de caràcter particular i la considerava verídica i així ho vaig dir. Va venir l'alcalde i em va rectificar. Jo he fet comprovacions del fet i em plau fer constar que jo estava mal informat i que l'alcalde tenia raó. Això, entenc, és la manera recta de procedir, la resta són procediments feixistes, que fan pena i repugnen...

—...?

—Les conseqüències no em fan cap por. L'únic atac possible era perjudicar-me, en determinat sentit, econòmicament. Això, ja està fet...

—...?

—No!... No vull precisar més. Es una cosa personal que no interessa a ningú més que a mi. Naturalment, que un dia, públicament donaré els noms i els fets!...

—...?

—Més que aquest aspecte de bloqueig personal, m'ha disgustat la posició de bons amics meus. No han sabut veure que en la meva intervenció no hi havia fet res més ni res menys, que complir amb el que propugnàvem en les nostres campanyes polítiques... No he cedit ni un pas i sóc on era, amb la consciència neta d'un deure acomplert. No tardaran a comprendre aquesta veritat.

—...?

—La situació de l'Esquerra Republicana de Catalunya a la Comarca de Manresa, és magnífica. Es millor que per les eleccions del 28 de juny. Hi ha entusiasme i sobretot una organització gairebé perfecta que fan augurar els més optimistes resultats.

—...?

—El vot femení no ens pot perjudicar. Crec que ens afavorirà extraordinàriament. La majoria de les dones són essencialment esquerristes.

—...?

—La meva opinió personal és que hi ha un gran desvetllament polític. A tot arreu es nota un gran desig d'actuació. Les dretes es concentren i esperen donar la batalla per les primeres eleccions, [illegible] ment seran al Parlament de Catalunya. Aquest fet farà reflexionar a totes les esquerres i comprendran la necessitat de fer el front únic i donar la batalla.

—...?

—No puc enjudiciar a l'Ajuntament de Manresa. Sóc "regidor" i podria semblar la meva opinió parcial. De totes maneres, la seva actuació és bona. Es prou coneguda la meva posició sobre punts determinats que no estic conforme amb la majoria, però, malgrat tot, entenc la labor de l'Ajuntament com a molt meritòria i que hi ha una gran capacitat de treball i de bona voluntat en la majoria.

—...?

—En les properes eleccions municipals, s'hauran de tenir en compte molts factors. Crec improcedent el rompre la concentració de forces republicanes, al contrari, entenc que s'hauria d'ampliar la concentració a base d'un programa mínim a desenvolupar a l'Ajuntament.

—...?

—Personalment, us diré, que estic cansat de la lluita política. Cal que un llarg període de repòs em doni les forces necessàries per a continuar. Hi ha a Manresa i a la comarca elements molt preparats per a continuar amb més èxit la labor començada...

Declaracions del senyor Macià i del Conseller de Governació senyor Terradelles

La Generalitat de Catalunya intervindrà directament en les qüestions dels municipis catalans. – La dimissió del senyor Giralt ha quedat damunt la taula i s'encarregarà interinament del departament de finances, el senyor Pere Comes

El conseller de Governació, senyor Josep Terradelles, com cada dimarts, ha rebut aquest migdia els periodistes al seu despatx oficial.

La conversa ha durat llarga estona i en el transcurs de la mateixa ha donat compte dels acords presos en el consell d'ahir i del resultat de les importants gestions que fa una temporada portava a cap.

—D'acord amb l'article cinquè del Decret de Constitució de la Generalitat de Catalunya que diu: "El Govern Provisional de la Generalitat, resoldrà per decret totes les qüestions d'interès per a Catalunya que en l'actual període d'interinitat no estan especialment reservades al Govern de la República; convocarà la Diputació Provisional de la Generalitat sempre que ho cregui convenient per a tota classe d'acords i atorgarà les delegacions que estimi necessàries per a l'execució de les seves ordres", ha comunicat el senyor Terradelles als periodistes que féu primerament una visita al ministre de la Governació per tal de parlar-li de les atribucions que l'esmentat decret donava al Govern de la Generalitat per tal d'intervenir en totes les qüestions que es poguessin presentar en els Ajuntaments de Catalunya. El ministre hi estigué d'acord, i després convocà els quatre governadors de Catalunya els quals li donaren tota mena de facilitats per a portar a terme els seus propòsits. Seguidament féu el seu darrer viatge a Madrid per a comunicar al ministre de la Governació el resultat de les seves gestions i l'assentiment obtingut per part dels governadors.

Després d'això, presentà en el Consell d'ahir una proposició en el mateix sentit, que fou rebuda amb general satisfacció.

Per a portar a la pràctica la intervenció de la Generalitat en tots els assumptes de vital interès per a Catalunya, ha estat muntada una oficina d'Administració Local, el cap de la qual serà el senyor Víctor Hurtado. Aquesta oficina comptarà amb un interessant arxiu documental on serà possible trobar totes les dades necessàries relacionades amb la vida municipal. Aquesta oficina, dependrà directament del conseller de Governació.

Ha comunicat seguidament el senyor Terradelles als periodistes que el cap de la secció de Governació, senyor Enric Sebastian, del qual ha fet grans elogis, havia estat jubilat i que a causa de l'esmentada jubilació el substituïria en el càrrec, per ascens, l'actual cap del Negociat d'Obres Públiques senyor Carles Soldevila, la vacant del qual serà ocupada, també per ascens, pel fins avui oficial primer, senyor López-Picó.

El senyor Sebastian, exercia a l'ensems les funcions de Major de Secretaria, en les quals serà substituït per l'actual cap de la Secció d'Hisenda, senyor Joan Pelegrí.

Seguint fent relació dels acords presos en el Consell d'ahir, ha dit el senyor Terradelles que actualment no queda ni un sol funcionari eventual a la Casa, car els que hi estaven amb l'esmentat caràcter, o bé han estat nomenats temporers o acomiadats, segons la seva capacitat.

Una altra notícia important que ha donat el conseller de Governació als informadors, és que seguint el camí emprès de suprimir les obres de mal gust que deixà la Dictadura al Palau de la Generalitat, s'acordà treure els fanals que hi ha al Pati dels Tarongers com així també les pintures dels cartelers i traslladar a l'interior de la Capella de Sant Jordi la pica, la campana i la capelleta que hi ha a l'exterior.

* * *

Després de l'entrevista amb el senyor Terradelles, els periodistes han estat rebuts pel President. Responent a preguntes dels informadors ha dit el senyor Macià que la dimissió del senyor Giralt com a conseller de Finances de la Generalitat havia quedat al damunt de la taula i que interinament s'havia encarregat de despatxar els assumptes de tràmit del Departament d'Hisenda el conseller de Justícia i Dret, senyor Pere Comes.

La conferència del senyor Maspons i Anglasell a «La Falç»

Davant de l'interès que ha desvetllat la conferència que, amb el tema de "Catalunya, Estat. — El que poden fer i el que no poden fer els diputats al Parlament d'Espanya, donarà, demà, dimecres, a l'estatge de "La Falç", el senyor Maspons i Anglasell, l'entitat organitzadora ha decidit donar-li caràcter públic, accedint els nombrosos precs de persones desitjoses de sentir-lo.

Ultra això ha estat disposada la instal·lació d'altaveus per tal que tingui un major abast la dissertació esmentada.

El parlament del senyor Maspons serà radiat.

De la suposada retenció d'una menor

Dies passats, la premsa es va fer ressò d'una informació referent a una suposada retenció d'una menor a un convent de monges. La superiora del convent de "Filles de Maria Immaculada" ens prega, en atenta lletra, que aclarim el fet. Diu així la lletra que ens ha estat tramesa:

"Es referia la dita informació a la suposada retenció per l'Institució que represento d'una menor anomenada Concepció Garcia Gómez, la qual en companyia de la seva germana Josepa Garcia Gómez, el dia dos de gener es presentà en el Col·legi de Maria Immaculada, demanant ésser admesa en la nostra casa per mentre cercaven una casa per a prestar-hi servei domèstic. Consti, doncs, en primer lloc que les dites dues germanes, no entraren en aquest convent "per a prestar-hi servei domèstic" com deia el seu diari, sinó "en espera de trobar col·locació com serventes".

El dia 6 del mateix mes la Josepa Garcia, per la seva pròpia voluntat i sense donar cap mena d'explicació va marxar del convent i el dia següent o sigui el set de gener féu el mateix la seva germana Concepció, la qual no retornà més a casa nostra.

Així fou comunicat a Josepa Garcia quan aquest va presentar-se demanant per la seva germana i la mateixa resposta s'ha fet a quantes persones han preguntat per Concepció Garcia, no essent per tant cert tampoc que cap de les germanes de la nostra Comunitat, intentés dissuadir a Josepa ni a ningú de voler veure a Concepció Garcia, ni molt menys que hi hagin hagut contradiccions en les paraules que sobre aquest afer per nosaltres han estat pronunciades.

Ara bé, la noia Concepció ha estat trobada servint a Barcelona, segons concretament afirma la senyora que es diu denunciant d'aquest afer, i la pròpia Concepció, acompanyada de l'abans dita senyora i d'un agent estigueren el dia disset d'aquest mes a casa nostra per tal de recollir unes peces de roba que allí s'havia deixat la menor Concepció en deixar el convent".

Els teatres de París tancaran les portes

París, 22. — Diu "Le Petit Parisien" que els artistes i autors estan disposats a ajudar en llur actitud als directors artístics i empreses de teatres per a llur clausura. També s'han adherit al tancament els amos dels establiments cinematogràfics de la regió de París. — Fabra.

* * *

París. — L'Associació de Directors de Teatre ha celebrat una reunió amb objecte d'estudiar les modalitats de la situació i davant la impossibilitat de suportar les càrregues fiscals exagerades que hi han sobre els teàtres, han decidit per unanimitat tancar-los tots des del dia 29 de l'actual mes.

Dijous día 24
a les 10 del vespre
Joan Casanovas
parlarà a
"l'Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana"
Districte VI
Provença, 156, sobre
"L'esquerra al municipi"
ENTRADA PUBLICA

LA DESAPARICIO DEL NEN DE LINDBERGH

Es troba Carles August a bord d'un iaché?

Nova York, 22. — El "New York Herald" diu que un "gangster" ha aconseguit desxifrar el text d'un missatge xifrat portat per un colom missatger trobat a la costa de Connecticut. L'escrit diu el següent:

"El nen es troba en un iot que no fa escala. Les prescripcions per al tractament han estat seguides al peu de la lletra. Torneu-nos el colom."

Si aquest missatge fos cert significaria que l'infant de Lindbergh es troba a bord d'alguna embarcació fora de les algües de jurisdicció nordamericana, la qual cosa permetria realment el rescat. — Fabra.

—Ha vist, senyor Quim, quines pretensions tenen els dependents?

.. No me'n parli. Volen fer el que els doni la gana, sense mirar la raó, com si ells fossin els amos.

Declaracions de John Simon, ministre d'Afers estrangers d'Anglaterra

Londres. — Contestant a una pregunta a la Cambra dels Comuns, el ministre d'Afers Estrangers, Sir John Simon, ha manifestat que encara no s'ha arribat a cap acord a Ginebra en el que fa refrència als Estats danubians.

Aquesta qüestio,afegí, s'està estudiant activament per les potències principalment interessades en l'assumpte, entre les quals es troba Anglaterra.

No puc ara, seguí dient, fer cap declaració, però puc assegurar que la Conferència d'Ottawa no sofrirà cap perjudici.

Un diputat va preguntar després si el Govern anglès va fer alguna observació al nou Govern de Manxúria tenint-se en compte que aquest ha anunciat que té el propòsit d'incautar-se de les Administracions de Duanes i de la gabella els rendiments de la qual estan afectas per diversos emprèstits.

El senyor Simon respongué que no hi havia cap informació oficial sobre aquest assumpte, però que la situació és objecte de tota l'atenció per part del Gabinet anglès i que tant els Governs de Manxúria com el xinès saben la importància que Anglaterra dóna a les obligacions derivades dels emprèstits estrangers.

Quinze anys d'aventures

El retorn a la civilització, d'un caçador de jaguars

Londres. — L'home-tigre, amo del bosc salvatge; el caçador més famós de jaguars entre els blancs, acaba de retornar a la civilització després de quinze anys passats en els boscos suramericans. Aquest home acaba de desembarcar en Tilbury amb ço que ell anomena la seva casa: és a dir, vuit caixes, innombrables maletins, arcs, fletxes i grans quantitats de trofeus.

L'home-tigre s'anomena Alexandre Siemel, de quaranta dos anys d'edat, alt i fort, cabell negre i barba poblada. Nascut a Letònia, s'embarcà en Riga, en 1906, i, després de nombroses aventures en Alemanya i els Estats Units, s'establí com a mecànic en Buenos Aires i, en 1914, es féu caçador de jaguars i compta així els seus principis en aquest art:

—Primerament caçava els jaguars amb fusell; però després vaig aprendre amb els indis, amb els quals sempre he viscut en bones relacions, la manera de caçar-los millor; és a dir, amb un arc i fletxes. Es més esport i això dóna al tigre més oportunitat de salvar-se. Caçar-los amb fusell és com si s'agafés una dona—diu—per prendre-li el seu coll de pell.

L'home-tigre ha mort 95 tigres i no ha estat mai ferit.

memoriaesquerra.cat — La Humanitat [Barcelona, 1931-1939], 22/3/1932, pàgina 1